

PRZEZWAĆ SIĘ (3) *vb pf*

e *prawdopodobnie jasne (tak w prze-)*.

praet 3 sg m przezwął się (2). $\diamond$ *3 pl m pers* przezwali się (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przezwąć.

1. Nadać sobie nazwę, nazwać się (2) :

Z nazwą w I (1): Tám ci Mniszy Rycerze Rycerstwo swoie vtráćili. w Lufytániey nowi Mniszy naftáli/ ktorzy lie Rycerzmi Kryšťufowymi przezwáli *KrowObr* 136v.

a. O imieniu własnym: podać czyjeś nazwisko jako swoje (1) :

Zwrot: »przezwać się imieniem [czyim]« (1): Tęn poprzyśiężony/ dowiedziałwszy się że iego *adverfarza zábito/ ízedł do inego grodu [tj. sądu grodzkiego]/ nie do swego/ y ítawił proftego chłopá/ ktorzy się przezwál imieniem onego co zábit/ [...] y kwitował ze wzyřtkiego dłuźniká nie winnie poprzyśiężonego* *GórnRozm* F2.

2. Określić się, powiedzieć o sobie, że jest się kimś (1) :

[przezwać się kim: Słusznie się Pan Kristus przezwál dobrym pasterzem, bo on jako dobry pasterz szukał błędnych owiec, które o swoim pasterzu najmniej nie wiedziały. *Kaz* 87.]

cum inf „być” kim (1): [Chrystus] lie sam ná drugim mieyřcu przezwál być tym páłterzem/ á iż zna káždá owieczkę swoię po głófie iey *RejPos* 168v.

Formacje współrdzenne cf ZWAĆ.